

၃၂၈

അരത്ത് അരന്ത്രാത്ത്

63. വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സുകൾക്കു കൂട്ടിയിൽക്കണക്കി യതും അവൻ തന്നെ. ഭൂവനത്തിലുള്ള വിവേകങ്ങളോക്കെയും വിനിയോഗിച്ചാലും ആ മനസ്സുകൾക്ക് ഇണക്കാൻ നിന്നക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല; അല്ലാഹുവാൻ അവരെ തമിലിന്നുക്കിയത്. അവൻ അജയന്മം അഭിജ്ഞതന്മാലോ.

64. അല്ലയോ പ്രവാചകം, നിനക്കും നിനെ പിതൃടർശ വിശസികൾക്കും അല്ലാഹു തന്നെ എത്രയും മതിയായവനാകുന്നു.

وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مَا أَفْتَ
بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ الْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنْ أَتَبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കരാറുകളുടെയും സവൃജ്ഞങ്ങളുടെയും പ്രേരകൾ; പ്രത്യേത ശത്രുകളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പരസ്യ പരം സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. ഇത്തരം സവൃജ്ഞങ്ങളാവട്ട എപ്പോഴും മാറിമിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരക്കും. മതവും സംസ്കാരവും ജീവിതരിതിയും ഏറ്റക്കുറെ ഒന്നായിരുന്നുവെങ്കിലും അതൊന്നും ഗോത്രങ്ങളെ പരസ്യപരം കൂട്ടിയിരുന്നുവിനിരുന്നില്ല. സമരത്വം എന്ന ആർശയം അജ്ഞാതാത്മായിരുന്നതിനാൽ ഓരോ ഗോത്രവും തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് സയം ഫ്രെംചീസ് ആവശ്യതുവും മഹത്വവും സ്ഥാപിക്കാൻ നിരതരം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ കടന്നാക്കിക്കാണും കുടീക്കാണും കിട്ടുന്ന ഒരു വസ്തുവും ആരും പാശ്ചക്കാണില്ല. കിടമ്പുരാം ഓരോ ഗോത്രത്തിനെന്തെങ്കിലും ഉപഗോത്രങ്ങളിൽപ്പോലും നടമാടിയിരുന്നു. വുന്നേൻ ഗോത്രത്തിൽത്തന്നെ അബ്ദവുമ്പുണ്ടിൽ കുടുംബവും ഹാൾഡി കുടുംബവും തമിൽ അകമേ രസത്തിലായിരുന്നില്ല. അതുപോലെ വുന്നേൻശികളിലെ മരാറ്റു ഉപഗോത്രമായ മല്ലസും കുടുംബത്തിനും പ്രവാചകൾക്ക് കുടുംബമായ ഹാൾമിനോക്ക് സ്വർഘയുണ്ടായിരുന്നു. മക്കയുടെ പരിസരത്തു വസിച്ചിരുന്ന ജാശം,

வூஸான ஶோதனைகள் வூரைச்சிக்கலை பொது ஈடுபாலையில் ரூபா. மடினியிலாவது ஒன்று-வங்கிகள் ஶோதனைகள் தமில்லூ ஸ்தாயிருள் வெற்றிடின் நூற்றாண்டுக்கலை பஷ்கமேஸ்தாயிரு னு. ரெட்டு ஶோதனைகளையும் பக்ஷத்துப்பேர்கள் மடினியிலெ யப்பு ஶோதனைத்துப் பரஸ்பர யூலங் செய்துகொள்கிறான்.

എരുപ്പാം അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നത് തികഞ്ച അണംനത്തി രെയും യുക്തിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

64: വിശാസികളെ യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കാൻ പ്രവചക നോടാവാഗ്രഹപ്പെട്ടുന്ന അടുത്ത സുക്തത്തിനുള്ള രഹമുഖമാണീ സുക്തം. മുൻസുക്തത്തിൽ വാർദ്ധാനം ചെയ്ത ദൈവിക സഹായം ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു ഈതിൽ. വിശാ സികളുടെ സാന്നിധ്യവും സേവനവും അല്ലാഹുവിൽ അനുഗ്രഹ ഹമായി പ്രവാചകക്ക് ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തശേഷം അതേമുള്ളുള്ള സഹായം പ്രവാചകനോടൊപ്പും, അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുന്ന വിശാസികൾക്കും വാർദ്ധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. താൽപര്യമിതാണ്: പ്രവാചകക്ക് വിശാസികളുടെ സേവനത്തിലൂടെ അല്ലാഹു നൽകുന്ന സഹായംതന്നെ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കാൻ മതിയായ ശക്തിയാണ്. ശത്രുക്കളുടെ പെരുപ്പാക്കണ്ട് പ്രവാചകനും വിശാസികളും ഒടുവം ബേജാറാവേണ്ട. ഉച്ച വിശാസത്തിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കരുളുന്ന ആരു വീരയതിക്കു മുമ്പിൽ അവിശ്രാം തിരിക്കേ കോട്ടകൾ തകർന്നുവീഴുക തന്നെ ചെയ്യും.